

ACC. N:R M. 14136: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Ellida Ohlsson, Skurup
Härad: Vimmerby Berättare: " "
Socken: Skurup m. fl. Berättarens yrke: lantbr. hustru
Uppteckningsår: 1956 Född år 1889 i Skurup

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Påskeder. s. 1-5.
Juled. s. 5-7.

ACC. N:R M. 14136:1.

Räsk seder eller - ritel.

Jag vill här förutskicka att det jag här kommer att meddela endast är en uppräknig av vad jag funnit i olika sammanhang meddelat, men efter att ha läst en uppsats i Urtids. Allt kända på räskuffen kan jag inte låta bli att göra en kortfattad behandlande en uppgift där det kan varit inte varit ett enkelt flykt bruk man på kanske säga rit med två slags örtor på skäntorsdagen i ansiktet uti hälla rent brist. Det kan även här varit allmän sed att man på skäntorsdagen pluckade två slags grön i bruk och k "skäntorsdags-kål" på den, i äldre tid, ja, bland de gamla ända till in på 1880-90 talet med tillförs till dess frimöga ett bränge katta under tiden framåt, av de medeltidens brukades det ännu i min barndom på 1890 talet med skäntorsdagskål i sin talade m-di mi slaveri- som skolat vara med i den i hennes tid o km var fidd 1847. Denna "kål" bestod huvudsakligt

18/1-57

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fri uppt.
1.

gen är vitkål som över den räknades till de kalsbringande
de värfarna. man citerade Lyra: "Den som sjuk är kan
äta kål". Så var den med grönkål i några sådana former av
de andra slagen som präparerades för att det skulle bli "mildare"
hos man en liten grönkål är allt vad grönkål man kunde hitta
värt en påskben. Kom tidigt, kom den som kom kunde man
få en tillstoft av kummin och väster som ju var gott
och utkast. För övrigt kunde det bli något maskinblad
och par grönkål, något grönkål som värt att från nackor.
av rotfrukter något spitt blod av kornet m. m. kornet var
var att det kom med just vis spiter och att kålen ändå
präbles på och sjukbar.

Jag har säkert också i andra sammanhang på arkivet
meddelat andra jul- och påskreder men vill ändå ha med
något om i påsktiden.

Bla-måndan var jag endast att man skämtade med
smander och finte papperslappar på ryggen var man som
att, ej ens var lärare gick på på oss under min skoltid

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

20.

utan vi kunde ringa en bit av ett blått skrubboomslag
under hans vickeläge

"Vida-tisla" skulle man trätta för att trätta skulle bli
vit & fin en red som castings, ämnar i min ungdom & den
som trättade aske-ovnda skattade man åt, hon bod-
des för sin trätt ful & grå som aska.

Långfredag var en stille dag med kyrkogång & en hel
kvarlig host. Då kunde det bli med lagmjölsgröt
nog med kausylfärdet till det osynade brödet.

Påskafest = "Skifte-tända" bodades & jägades på skoggen
= rulle kumparna, hela löjarna av vilka kausets ungdomar
& tjänare fick var sin löj som de tog om hand & njöt
huskallade med efter beilag liksom med julskivorna
Då åt man också ägg & gjorde resten. Det var i februari
na på 1860-70 talen red att de unge gjorde ett påskägg
till västra påsk för att deras kausar utlära kunde skilja
för det i parntiden. Var det gjorda ägget var det ligo
fram västra påsk fullt blev ägaren rik, var det fullt

ACC. N:R M. 14136:4.

blev beundradt, i allmogets var mig att ett kändis-
tryck var något i resultatet blest - o men man som vänt
med om vilken ägg-gömmande, berättade att de ängar
en gård där hem tjänade gammalt ägg frukt men att den
i stället lag en mask där i det denna äng också blev
strecken enögd besig tiggare som samhället väntade
hand om minnen jag sjö, men den naturliga förkla-
ring till "medel" med ägget var naturligtvis att det
varit spräckt; så den slumpan spelat in på vatten.
Påskdagen fick man inte äta ägg, då fick man
kålar, bords- eller "varandus" kålar som man
kallade den malaria liknande massa som var ett
fullständigt gissel bland folket under 1800-talet
ja jag minns ju bland de gamla ändå fram
till 1918, då de som en gång fått denna sjukdom
i blodet aldrig blev berr till dess uppkomst
teorde sig ju oförklarligt på folket o därför fick bl.a.
äggätande på påskdagen utslut till den o vespäster.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4.

In denna sjukdom om inte före gjorde de ut-
 väste väder till hjälpliga sluckne på några da-
 gar, gjorde att man även om man inte druckit
 tredje äggen om sät ändå västid från den denna
 dag; så var det väst in i min tid just inga
 nya fall av jorden mera upptrod. Det hela tydde
 sig onödigare mycket istän fick aring om upplösa
 som väl var några sjukdoms alstarende ^{först} ~~fråga~~
 - eller betrorer på inte äta ägg påskade sades allmänt
 i min ungdom antingen man tydde eller inte tydde
 Armandag - påsk dagen var äggen dag påsk
 bland de unga i barnen, man kände ägg, picka ägg
 i rulla ägg men allt sådant är allmänt vänta
 jag har berättat utderna beträffande detta utfylligt
 frukt efter värbild för frigan vill jag minnas.
 Så vill jag också upprepa en påsk som jag såst
 också under frukt men som det såst inte blader
 att den kommer med ämm en gång då den fröfulla

ACC. N:R M. 14136:6.

märklig ö den mäste bara mycket gammal i jag
där till aldrig sett den omman med i något sam-
manhang.

Jag har aldrig hört att den iakttagits men är i ett enda
hem, kanske dock en en slump, eller som tjänade
piga i en bondgård i Lindby omkr. 1840. Där var
den var ung & en helt vanlig bonddotter från V. Kem-
näsby som säkerligen aldrig varit i tillfälle att kom-
ma i kontakt med någon katolsk kvinna eller där-
ifrån måste det som berättade ha varit en rest av någon
gammal fru i red här, kanske med åter från medel-
tiden, eller berättade att just i prästlingens julaffon
när alla kyrkor var nedanvända & man gick att bräja
kelgen (när fullkelgen ringdes in?) tog denna kvinna
"när Berzel-Olo" fram ett gammalt limma & satte sig
att laga det, mest en jommarak - den skulle hjälpa Maria
att ry åt barnet - kotte det & detta gjordes därför
att hon skulle förhjälpas komma till en tillförläppligt

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6.

ACC. N:R M. 14136:7.

Följande berättelse om det som hände året om
som skulle komma att föda barn då. Denne unga
kvarn var riktig sedan fast som inte var gravid då
det gällde ju hela det kommande året & man visste
ju inte vad det kunde vara i sitt skifte & det var
bäst att vara på den utöstra sidan. Detta var i en tid
då barnsängsjuka & oförmåga att föda barn vållade
särskilt många människors död.
Så ville jag ännu en gång framkalla åt det mesta
är det jag här skrivit nu som jag fått meddelat
i andra sammanhang.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

7.